

הנה סדר ההגדה לפי השלבים בקיצור

- 9) **ורחץ** יכוין בהכאת יו"ד ה"י מלא דמוחין דע"ב גימ' ש', ב' אותיות השורש י"ה להשאיר בראש, ולרחוץ בשאר אותיות רח"ץ את הכלי הפנימי דז"א.
- 10) **בזה** ז"א רוחץ עצמו מן הדינים שהיו בו במצרים (מחברת הקודש)
- 11) **כרפס** ברכת הכרפס היא ברכת הנהנים ואין בה כוונות המוחין. האח' דמוחין דקטנות א' דתבונה כבר נכנס קו ימין אחר כניסת אח' דגדלות ב' בכוס א' לפני הקידוש, ולא ביררנו קטנות א' דאח', ונכניס עכשיו הפנים, שהובררו ובאו בקידוש ע"ג רישא דז"א. להכניסם הל"מ והצ' באכילה ולא בברכה, קו ימין עצמות, ושאר קוים בג"ה דת"י הארה בלבד והעצמות במקומם ובזמנם לפי הקוים.
- 12) **יחץ** יכוון כוונות פרטיות לחלק המצה האמצעית לבי חלקים החלק הגדול [ו'] לאפיקומן, והקטן [ד'] למצוות אכילת מצה⁴ ראה הכוונה בסידור.
- 13) **מגיד כוס שני** כבר עומדים על גבי רישא דז"א המוחין של האח' והפנים, של קו שמאל, האחור יכנס בתחילה אחר מציגת הכוס, תחילה אח' דגדלות א' דישסו"ת ואחר כך אח' קטנות א' (אע"פ שנכנס בחינת הארה של הפנים וצ"ל), ובלקחת הכוס האחור, רמזים של קטנות ב' ולהכניס מוחין דאחור דקטנות ב' וגדלות ב' דאימא.
- 14) **בתחילת המגיד** נכוין להכניס את הפנים דגדלות א' דישסו"ת וקטנות א' בעצמות. וקטנות ב' וגדלות ב' דאימא. ויכנסו בפועל ה-ל"מ על ידי דיבור המצוות וההגדה והברכה של המגיד, וה-צ' בשתיה, בבחינת דאורייתא ובברכה בסוף המגיד שוב בחינת דרבנן כוס שני.
- 15) **וכן בשתיה** המשכת החסדים והגבורות זלאה לאו"פ ואו"מ דיעקב ורחל.
- 16) **רחצה** כנ"ל ב-ורחץ אלא שכל החשבון הוא ב-יו"ד ה"י מלא של המוחין דס"ג שנכנסו בקו שמאל לרחוץ כלי אמצעי.
- 17) **באלו** המים רוחץ הז"א עצמו מגילולי מצרים ומטומאתם. (מחברת הקודש)
- 18) **מוציא לפני** ברכת המוציא יש לברר את האחור של קטנות ב' וגדלות ב' דאבא⁵ שהם ג"ר דאו"א, לעלות

- 1) **קדש** יכווין שכבר היה בכח קדושת היום גדלות א' דאח' דישסו"ת ויכוון להכניס חח"ן דגדלות א' האח' דישסו"ת.
- 2) **יברר** בירורי רפ"ח של האח' דקטנות ב' וגדלות ב' של כל ד' הקוים. עליה לע"ב ס"ג דא"ק להביא האח' לכל ד' קוים ולהניחם ע"ג רישא דז"א.
- 3) **לקיחת** הכוס כוונות הרמזים ולהכניס האח' דחח"ן קו ימין קטנות ב' וגדלות ב' שבאו ונמצאים על גבי רישא דז"א, וכאן אחר גדלות ב' נכניס בחינת¹ אח' דקטנות א' דתבונה².
- 4) **המשכת** המוחין לנוק' בניינה באטב"ח, ולפני הפנים יש נסירה דומיא דבאהבה אחרי הברור לפני העילה במלך העולם.
- 5) **מתחיל קידוש** : במלך העולם של ברכת הקידוש תחילה לברר³ בירורי אח' ופנים דפנים דה' פרצופי בינה שהם ו"ק וג"ר דישסו"ת (שהם קטנות א' וגדלות א' דישסו"ת) ו-ו"ק ד-ה' פרצופי חכמה שהם ו"ק דאו"א (קטנות ב' וגדלות ב' דאימא הרי כאן שלושה רבעים של המוחין כבר הובררו). של כל ד' הקוים, לעלות לע"ב ס"ג דא"ק ולהביא כל בחינות הצלמים אלו דפנים ד' קוים דישסו"ת, וכן ו"ק דארבעה קוים דאו"א. להניחם על גבי רישא דז"א.
- 6) **אחרי מלך העולם** להכניס פנים קו ימין חח"ן דגדלות א' דישסו"ת, ועוד קטנות ב' וגדלות ב', שהם ו"ק דאו"א. הל"מ בברכת הקידוש כמבואר לעיל בשם ה"באתי לגני", והצ' בשתיית היין.
- 7) **הל"מ** שנכנס בברכת הקידוש הוא הל"מ של הקו הראשון ימין. ראה כוונות זמניות דף ב' ע"א בהכנסת מוחין דפנים נכניס את כל הבחינות של קט' ב' וגד' ב' דאימא וגדלות א' דישסו"ת, (אך הבחינות של קטנות א' דאימא יכנסו הל"מ בלבד והצ' בכרפס ואולי כל הצל"ם יכנס בכרפס באכילה), כמו שנבאר.
- 8) **וכן בשתיה** המשכת החסדים והגבורות זלאה לאו"פ ואו"מ דיעקב ורחל.

⁴ ראה פריע"ח דף קי"ט ע"א. מחברת הקודש דף פ"ג ע"א. משמע שנכנס הארת קטנות א' דאבא. בעניין פסח שחל להיות בשבת ראה במקור הישועה ג' סדור השולחן.

⁵ הנה לפי רבי שאול יש לברר גם קטנות א' דאבא אך לפי הרש"ש זה הוברר בקידוש ונכנס כאן יחד עם המצות. לעשות בהגדה כמו בתפילה ובתפילה גם עד באהבה המשכנו גם האח' של אבא. נלע"ד יהושע אינני מבין כל העניין הזה של בירור והבאת מוחין דאבא בנפרד שהרי בתפילה הכל מבררים האח' בין דאבא בין דאימא ומביאים כל המוחין דאו"א דאח' בתיבת אחד ביחד. וכן כל המוחין דפנים דאו"א בבאהבה יחד, ולמה השינוי כאן ולא כמו בתפילה ע"כ נלע"ד. ועוד צריך להבין

¹ ובכרפס יכנס הפנים דקטנות א'. ועכשיו נכנס האח' רק קו ימין בעצמות, ולא כמו בכניסת הפנים שנכנס עצמות והארה בשאר הקוים. ובשאר הקוים יכנס האח' דקטנות א' בזמנו כמו שאר המוחין דאחור באותו קו הנמצאים ע"ג רישא, ואחר כך יכנס הפנים ולא הוצרך עבורו רפ"ח.

² צריך להבין שהמשכת המוחין לנוק' בכל מקום זה בחינת בניינה באטב"ח בכל כוס, וכן בכל מקום. דומיא דתפילה. בקידוש לפני הפנים נעשה נסירה.

³ כמ"ש בבאתי לגני חלק ה' עמ' ס' כמ"ש השד"ה ורבי אליהו מערבי זלה"ה.

עד ע"ס דא"ק ולהביא האח' של ד' קוים על גבי רישא דז"א ולהכניס קטנות ב' וגדלות ב' וקטנות א'.

19) פנים דגדלות א' דיש"ס דדת"י יכנס עם היין כוס שלישי ורביעי יש"סות יחד, והוברר בקידוש, ולא במצות.

20) ברכת המוציא היא ברכת הנהנין ולוקחים שתי המצות עם המצה הפרוסה ביניהם ואחר ברכת המוציא. מניחים המצה התחתונה על השולחן עבור הכורך.

21) מצה בברכת המצווה על אכילת מצה⁶ יברר במלך העולם בירורי הפנים דקטנות ב'⁷ וגדלות ב' ונעשה כאן נסירה, ויעלה עד ע"ב ס"ג דא"ק להביא משם ד' צלמים ולהכניס בברכה קטנות ב' וגדלות ב', ואחר כך קטנות א' של הפנים. את המקיפים יחד של דאורייתא, מצה. ומקיפים דרבנן, כורך. וה-צ' בחינת דאורייתא באכילה המצה. וכן המשכת החסדים והגבורות דלאה לאו"פ ואו"מ דיעקב ורחל. וה-צ' דרבנן נכניס בכורך דרבנן כמו במצה⁸.

22) מרור וטיבול בחרוסת נכוון למתק דיני לאה כמבואר במקומו בסידור כוונות זמניות. ללא הסבה.

23) כורך כנ"ל במצה דאורייתא אלא כאן הכל ה-צ' דרבנן בהסבה.

24) שולחן עורך יאכל אם אפשר גם כן בהסבה.

25) צפון יקח חלק המצה שהצניע לאפיקומן ויאכל ממנה כזית בהסיבה, ויש אוכלים שני כזית שאפיקומן רמז לקרבן פסח הנאכל על השבע ונאכל על מצות ומרורים.

26) מים אחרונים לרחוץ כלי היצון דגופא דז"א.

27) ברך ימזוג כוס שלישי דרבנן ברכת המזון דאורייתא וכאן לפני לקיחת הכוס יכניס בחינת האחור דחסדים דדת"י גדלות א' דיש"סות, ואח' דקטנות א' דתבונה וכן אח' דקטנות ב' וגדלות ב' דאימא. וכן לנוק⁹, ובלקיחת הכוס הרמזים ויכניס את הפנים של כל הבחינות הנ"ל החו"ג יחד כאן חסדים עיקר ויכלול הגבורות יחד ובברכת היין יכניס הפנים של קו שלישי ויכלול כנ"ל ל"מ בברכה וה-צ' בשתייה¹⁰. וכן המשכת החסדים והגבורות דלאה לאו"פ ואו"מ דיעקב ורחל.

28) הלל ימזוג כוס רביעי דרבנן הלל דאורייתא וכוון ככל הנזכר לעיל בכוס ג' אח' ופנים החו"ג יחד דת"י אלא שעיקרו בגבורות דדת"י ויכלול עמו החסדים ויאמר עליו ההלל. לפני לקיחת הכוס האחור וכנ"ל, לכוון הפנים ויכנס באמירת ההלל בברכה ל"מ ובשתייה ה-צ'. וכן המשכת החסדים והגבורות דלאה לאו"פ ואו"מ דיעקב ורחל.

29) נרצה יכוון כאן כמו בזיווגי שים שלום כמו בפנימיות בתפילה זיווג יעקו"ר וזו"ן הגדולים.

שמו"ר הרב אמר שבדף של רבי אליהו מערבי משמע כמו הרש"ש ואמר שכנראה רבי שאול חזר בו בעניין בירור הקט"א במצה.

⁶ לפי רבי שאול עד מלך העולם יכנס נה"י וחג"ת דקטנות ב' וכמו שביארנו לפי הבאתי לגני ה' עמ' ס"א, את הגי' נברר במלך העולם לא כן לשיתת הרש"ש דף ב' אע"א ואין סתירה ראה אות הבאה.

⁷ לפי כוונות זמניות דף י"ח ע"א הגהת רבי שאול למטה לא מבררים קטנות ב' דאבא אלא זה נכנס בברכת המצה עד מלך העולם. אך לפי הקדמת הרש"ש דף ב' ע"א. כתב וז"ל:.... מצה הוא להעלות מ"ן מבירורי ג"ר דה"פ חכמה (קטנות ב' וגדלות ב' דאבא), משמע שצריך לברר קטנות ב'. הרי סתירה ברורה.

ראה באתי לגני ה' עמ' ס"א סוע"א. הוסיף אות אחת [ד] נה"י וחג"ת דקטנות ב'. לכאורה יש כאן תירוץ לסתירה שיש בין כוונות זמניות דף י"ח ע"א יוצא לפי זה שרק נה"י וחג"ת דגדלות שני זה מגיע עד מלך העולם, אך הגי' צריך בירור, וזה לפי שאם כתוב נה"י וחג"ת קטנות ב' משמע שכל הנה"י וחג"ת הם קטנות ב' אך אם מוסיפים אות ד' דקטנות ב' אפשר להבין שאת הגי' צריך לברר. ולפי זה יוצא מהקדמת הרש"ש דף ב' ע"א מה שמבררים הוא ג"ר דקטנות שני. הרי שמתורצת הסתירה. והבאתי לגני ממשך שם ומוסיף כמה תוספות להבנת הקדמת רבי שאול לפי סדר הרש"ש, ע"ש.

ועוד קשה בעניין בירור הקטנות א' מה שכתוב כוונות זמניות דף י"ח ע"א הגהת רבי שאול למטה שבמלך העולם מבררים קט"א של יש"ס וי"ק דגי' דיש"סות (קטנות א' וגדלות א' דאבא), אך לפי הרש"ש כוונות זמניות דף א' ע"ב כתוב לברר ג"ר וו"ק דבינה (קטנות א' וגדלות א' דיש"סות). משמע שזה כבר נעשה בקידוש. מכאן סתירה

מתי מתברר הקטנות א' דאבא עם גדלות א' דאבא בקידוש או במלך העולם במצה כמו שכתוב בשם רבי שאול דף י"ח ע"א. ההכנסה של קטנות א' דאבא הוא במצה כנ"ל. וכנ"ל שהרב אמר בשנת תשפ"ג שכנראה שזה היה בתחילת לימודו וחזר להורות כמו הרש"ש.

⁸ בחינת הגדלות א' יבוא עם כוס ג' והד' ונכניס קודם מוחין דאימא ואחר כך דאבא זה לפי רבי שאול בהגהה שעה"כ דף פ"ג ע"ד על הגוב"י ג' תחילת שעה"כ. ומו"ר הרה"ג רבי מרדכי עטיה שליט"א אמר שרבי שאול רק קיים שם את הגירסא בשעה"כ אך לא התכוון שנכוון כך וכן לא מסודר כך בסידור, אלא הכל מובן לפי רבי שאול אור החיים עמ' רל"ז שכל גדלות א' דיש"סות נקרא ג"ר דיש"סות והכל גם יש"ס וגם תבונה יבוא ביין, בהמשך נעסוק בזה.

⁹ כאן כנ"ל המשכה לנוק' יהיה בניין הנוק' באטב"ח. ונלע"ד כאן גם כן נכניס בחינת פנים של מצוות ברכת המזון ויכנס באמירת הברכה ושוב נכוון להכניס בחינת דרבנן כוס שלישי בברכת היין כנ"ל דעת מו"ר להכניס בתחילת המגיד וכן נראה בהלל שיש דעות שהוא דאורייתא והוא חלק ותוצאה מהמגיד לפיכך אנחנו חייבים וכו' ולכן גם נכוון אחור לפני כן ואחר כך פנים ויכנס תוך כדי ההלל ובשתיית היין נכניס בחינת דרבנן הרי שבכל הכוונות יש דאורייתא ודרבנן. ע"כ נלע"ד.

¹⁰ בעניין כניסת המוחין בכוס שלישי ורביעי ראה הגהת רבי שאול בתחילת שעה"כ על דף פ"ג ע"ד על הגוב"י ג' שמכניסים קודם מוחין דאימא ואחר כך דאבא. וכנ"ל שלא נעשה כך הלכה למעשה.